

Από τη Νάρτα ως την Αθήνα η γη, το νερό και η ζωή δεν περιφράσσονται! – Ε.Κ.Χ. Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Τις τελευταίες εβδομάδες στην Αλβανία εξελίσσεται ένας από τους σημαντικότερους κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς αγώνες των τελευταίων χρόνων στα Βαλκάνια. Αφορμή στάθηκε η διεθνής τουριστική επένδυση-μαμούθ στην περιοχή της Βιόσα-Νάρτα και στο νησί Σαζάν. Το σχέδιο συνδέεται με επιχειρηματικά σχήματα γύρω από τον Τζάρεντ Κούσνερ και την Ιβάνκα Τραμπ και παρουσιάζεται από την αλβανική κυβέρνηση ως «ανάπτυξη», «τουριστική αναβάθμιση» και «στρατηγική επένδυση». Για την κοινωνία που βγήκε στον δρόμο όμως πρόκειται για απόπειρα αρπαγής δημόσιας και προστατευόμενης γης, για οικολογική καταστροφή, για ιδιωτικοποίηση ακτών, για ακόμη ένα επεισόδιο όπου οι κρατικές πολιτικές-οι επιχειρηματικοί σχεδιασμοί- οι ξένοι επενδυτές-οι ντόπιες ελίτ κινούνται στην ίδια κατεύθυνση αδιαφορώντας για τις κοινωνικές ανάγκες.

Η περιοχή Βιόσα-Νάρτα είναι προστατευόμενο οικοσύστημα με λιμνοθάλασσες, αμμόλοφους, μεταναστευτικά πουλιά, φλαμίνγκο, θαλάσσιες χελώνες και μεσογειακές φώκιες. Σύμφωνα με οικολογικές αναφορές στην περιοχή καταγράφονται περίπου 3.000 φλαμίνγκο, πάνω από 200 είδη πουλιών, καθώς και 197 τετραγωνικά χιλιόμετρα προστατευόμενης φυσικής έκτασης.

Η υπόθεση δεν ξεκίνησε από το πουθενά. Το 2024 η αλβανική βουλή τροποποίησε το νομικό πλαίσιο για τις προστατευόμενες περιοχές ανοίγοντας τον δρόμο για τουριστικές αναπτύξεις μέσα σε ζώνες που μέχρι τότε θεωρούνταν απαγορευμένες για τέτοιου τύπου παρεμβάσεις. Σύμφωνα με αναλύσεις και περιβαλλοντικές οργανώσεις ο νόμος 21/2024 αποδυνάμωσε τις προστασίες και επέτρεψε να μπει η λογική του resort και της εξόρυξης εκεί

όπου πριν υπήρχε θεσμική προστασία της φύσης.

Στα τέλη Απριλίου και μέσα στον Μάιο του 2026 μηχανήματα και φράχτες εμφανίστηκαν στην περιοχή. Στις 23 Μαΐου ξεκίνησαν οι πρώτες αντιδράσεις κατοίκων και περιβαλλοντικών ακτιβιστών ενάντια στην περίφραξη της παραλίας Pishë-Pogo στη Ζβέρνιτς. Στις 30 Μαΐου η σύγκρουση οξύνθηκε όταν ιδιωτική ασφάλεια επιτέθηκε και ακινητοποίησε διαδηλωτή ενώ η κρατική αστυνομία ήταν παρούσα και δεν παρενέβη. Από εκείνη τη στιγμή γεννήθηκε αυτό που σήμερα ονομάζεται Flamingo Revolution, η «Επανάσταση των Φλαμίνγκο». Το φλαμίνγκο έγινε σύμβολο όχι επειδή το κίνημα περιορίζεται σε μια ρομαντική υπεράσπιση της άγριας ζωής αλλά επειδή συμπυκνώνει μια βαθύτερη αλήθεια, όταν το κράτος παραδίδει προστατευόμενα οικοσυστήματα σε επενδυτές δεν πουλά μόνο χώμα και νερό. Πουλά τη μνήμη, την κοινότητα, την πρόσβαση, το μέλλον, τη δυνατότητα των ανθρώπων να αποφασίζουν για τον τόπο τους.

Οι κινητοποιήσεις ξεπέρασαν το στενό περιβαλλοντικό πλαίσιο και απλώθηκαν γρήγορα στα Τίρανα και σε άλλες πόλεις, αλλά και στη διασπορά. Δεν πρόκειται μόνο για αντίθεση σε περιβαλλοντικό ζήτημα. Πρόκειται για απόρριψη ενός μοντέλου εξουσίας όπου οι κυβερνήσεις αλλάζουν νόμους, οι επιχειρηματίες κερδίζουν γη, οι άνθρωποι καλούνται να αποδεχθούν ως «πρόοδο» την ίδια τους την εκτόπιση. Η πολιτική ουσία του κινήματος είναι ότι δεν στρέφεται μόνο ενάντια στον Έντι Ράμα και την κυβέρνησή του. Στρέφεται συνολικά ενάντια σε ένα πολιτικό και οικονομικό καθεστώς τριών δεκαετιών: πελατειακό κράτος, διαφθορά, ολιγαρχική ανάπτυξη, ιδιωτικοποίηση δημόσιων αγαθών, καταστολή, μετανάστευση, λεηλασία της γης. Οι κινητοποιήσεις στοχεύουν τόσο την κυβέρνηση όσο και την κυρίαρχη αντιπολίτευση εκφράζοντας μια βαθιά κρίση πολιτικής εκπροσώπησης και αμφισβητώντας το κοινωνικοοικονομικό μοντέλο που διαμορφώθηκε στην Αλβανία μετά το 1991.

Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για εμάς. Δεν βλέπουμε τέτοιους αγώνες σαν σαν εξωτερική υπόθεση μιας γειτονικής χώρας. Τους

βλέπουμε ως κομμάτι ενός κοινού μετώπου ενάντια στην περίφραξη της ζωής. Από τις παραλίες της Αλβανίας μέχρι τα βουνά, τις πόλεις, τις πλατείες και τους ελεύθερους χώρους στην Ελλάδα, το ερώτημα είναι το ίδιο: θα αποφασίζουν οι κάτοικοι και οι κοινότητες για τους τόπους τους ή θα αποφασίζουν κυβερνήσεις, επενδυτικά funds και εργολάβοι;

Η πορεία της 20ής Ιουνίου 2026 στα Τίρανα ήταν σημείο καμπής. Χιλιάδες άνθρωποι μαζί με κομμάτια της αλβανικής διασποράς από πολλές χώρες κατέβηκαν στη λεωφόρο Dëshmorët e Kombit. Η διαδήλωση δεν ήταν απλώς μεγάλη αριθμητικά ήταν πολιτικά πυκνή. Το σύνθημα δεν ήταν μόνο «να σωθεί η Νάρτα». Ήταν <<Αρκετά>> με τη διαφθορά, την υποχρεωτική μετανάστευση, τα ψέματα περί ανάπτυξης. Αρκετά με μια χώρα που αντιμετωπίζεται σαν ιδιωτικό ακίνητο.

Σημαντικό είναι και το πώς οργανώνεται αυτό το κίνημα. Περιγράφετε μια κινητοποίηση χωρίς κεντρική ηγεσία με οριζόντια και συμμετοχική μορφή, με καθημερινές συνελεύσεις στους δρόμους και με συμμετοχή ανθρώπων από διαφορετικές κοινωνικές και πολιτικές αφετηρίες. Πολιτικές συλλογικότητες, περιβαλλοντικές ομάδες, φεμινιστικές συλλογικότητες, ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητες, μετανάστες/ριες αλλά και ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια που δεν χωρούν εύκολα σε κομματικές ταυτότητες. Αυτό δεν σημαίνει ότι το κίνημα είναι ενιαίο, καθαρό ή χωρίς αντιφάσεις. Κανένα μαζικό κοινωνικό ξέσπασμα δεν είναι. Σημαίνει όμως ότι μέσα του υπάρχει μια πραγματική κοινωνική δυνατότητα. Άνθρωποι που μέχρι χθες ήταν μόνοι, φοβισμένοι ή σιωπηλοί βρέθηκαν στον δρόμο και μίλησαν μεταξύ τους, οργάνωσαν παρεμβάσεις, πίεσαν διεθνώς, αμφισβήτησαν το αφήγημα των κυρίαρχων μέσων. Το κίνημα δημιούργησε τη δική του αντιπληροφόρηση με πλατφόρμες τεκμηρίωσης, κοινωνικά δίκτυα, ανεξάρτητα μέσα και διεθνή καμπάνια.

Η κυβέρνηση Ράμα προσπάθησε να παρουσιάσει τις κινητοποιήσεις ως «υβριδικό πόλεμο», ως εξωτερική υποκίνηση, ως αντι-επενδυτική πολιτική. Όμως οι διαδηλωτές στην Αλβανία δείχνουν ότι το ερώτημα δεν είναι ανάπτυξη ή στασιμότητα. Είναι

ανάπτυξη για ποιον, με ποια μέσα, πάνω σε ποια καταστροφή και με ποια κοινωνική συναίνεση;

Ο αγώνας δεν έμεινε μόνο στη Νάρτα. Μετά τη Ζβέρνετς φράχτες έπεσαν και σε άλλες περιοχές. Στο Rrjoll, στη Dardhë/Librashd και στην Kakomë. Στην Kakomë κάτοικοι και αλληλέγγυοι γκρέμισαν τμήμα περίφραξης που περιόριζε την πρόσβαση στην ακτή για πάνω από δύο δεκαετίες. Αυτό που ξεκίνησε ως περιβαλλοντική αντίσταση στη Ζβέρνετς μετασηματίστηκε σε ευρύτερο κύμα ενάντια στις περιφράξεις και στους περιορισμούς πρόσβασης σε δημόσιους χώρους.

Εδώ βρίσκεται ένας από τους πιο βαθιούς πυρήνες της υπόθεσης. Ο φράχτης δεν είναι απλώς σύρμα. Είναι σχέση εξουσίας. Ορίζει ποιος μπαίνει και ποιος αποκλείεται. Ποιος έχει δικαίωμα στη γη και ποιος θεωρείται ξένος. Ποιος έχει πρόσβαση στο νερό και ποιος πρέπει να πληρώσει για αυτό. Γι' αυτό η πτώση ενός φράχτη γίνεται πολιτικό γεγονός. Γιατί δηλώνει ότι οι κοινότητες δεν αποδέχονται παθητικά την αφαίρεση των κοινών.

Για το ελληνικό κίνημα ο αγώνας αυτός είναι άμεσα αναγνωρίσιμος. Ζούμε και εδώ τη μετατροπή κάθε ελεύθερου χώρου σε επενδυτική ευκαιρία, κάθε πλατείας σε πεδίο ελέγχου, κάθε παραλίας σε προϊόν. Η καταστολή, η εκκένωση χώρων, η εμπορευματοποίηση της φύσης και η επίθεση στις κοινότητες είναι ο κοινός τρόπος με τον οποίο η εξουσία και τα επιχειρηματικά συμφέροντα οργανώνουν την κυριαρχία τους στην εποχή της «ανάπτυξης».

Στην Αθήνα στις 6 Ιουνίου 2026 Αλβανοί/ές μετανάστες/ριες και αλληλέγγυοι/ες συγκεντρώθηκαν στο Σύνταγμα. Τα συνθήματα που καταγράφηκαν ήταν καθαρά: «Ούτε γη, ούτε νερό», «Η φύση δεν ανήκει πουθενά», «όχι στο ξεπούλημα της γης». Η συγκέντρωση έγινε μετά από κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Αλβανών Μεταναστών, με συμμετοχή μεταναστευτικών οργανώσεων, συλλογικοτήτων και ανθρώπων αλληλεγγύης από την Ελλάδα. Οι Αλβανοί και οι Αλβανίδες που ζουν στην Ελλάδα δεν στέκονται απέξω από την ιστορία, είναι κομμάτι της. Είναι άνθρωποι που κουβαλούν την

εμπειρία της μετανάστευσης, της εκμετάλλευσης, του ρατσισμού, της εργασιακής αορατότητας αλλά και της επιμονής να μη χαθεί ο δεσμός με τον τόπο τους.

Ο Ε.Κ.Χ. Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης στέκεται αλληλέγγυος σε αυτόν τον αγώνα γιατί αναγνωρίζουμε σε αυτόν κάτι δικό μας: την υπεράσπιση των κοινών απέναντι στην ιδιοκτησία, την αυτοοργάνωση απέναντι στην ανάθεση, την κοινωνική αντίσταση απέναντι στην κρατική βία, τη διεθνιστική αλληλεγγύη απέναντι στα σύνορα και τους εθνικούς διαχωρισμούς. Δεν μας ενδιαφέρει μια οικολογία αποκομμένη από την κοινωνία, δεν μιλάμε για τη φύση σαν να είναι μουσείο. Μιλάμε για μια οικολογία αντικαπιταλιστική, αντικρατική και κοινωνική. Μια οικολογία που δεν ζητά από το κράτος να γίνει καλύτερος διαχειριστής αλλά από τις κοινωνίες να πάρουν πίσω τη δύναμη να αποφασίζουν για τους τόπους τους.

Η Νάρτα δεν είναι μακριά, τα Τίρανα δεν είναι μακριά. Ότι συμβαίνει εκεί συνομιλεί με ότι συμβαίνει εδώ. Με κάθε γειτονιά που της παίρνουν τον δημόσιο χώρο. Με κάθε βουνό που το βλέπουν ως ενεργειακό οικόπεδο. Με κάθε ακτή που κλείνει πίσω από ξαπλώστρες, μπάρες και μπίζνες. Με κάθε ελεύθερο κοινωνικό χώρο που δέχεται πίεση επειδή ακριβώς αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι μπορούν να οργανώνονται χωρίς αφεντικά, χωρίς κράτος, χωρίς χορηγούς και χωρίς μεσάζοντες.

Η «Επανάσταση των Φλαμίνγκο» μάς θυμίζει ότι τα κινήματα γεννιούνται συχνά από κάτι που η εξουσία θεωρεί μικρό: έναν φράχτη, ένα βίντεο βίας, ένα σύνθημα. Αλλά όταν πίσω από αυτό υπάρχει συσσωρευμένη κοινωνική οργή τότε το μικρό γίνεται ρήγμα. Και μέσα από το ρήγμα φαίνεται η δυνατότητα μιας άλλης ζωής.

Δεν έχουμε αυταπάτες. Τα κινήματα δεν νικούν επειδή έχουν δίκιο. Νικούν όταν οργανώνονται, όταν επιμένουν, όταν συνδέουν τα επιμέρους με το συνολικό, όταν αρνούνται την ανάθεση, όταν παράγουν δικά τους νοήματα. Αυτό είναι και το μάθημα από τη δική μας εμπειρία στον Βοτανικό: Η μόνη χαμένη μάχη είναι αυτή

που δεν δόθηκε ποτέ.

Στεκόμαστε με όσους και όσες φωνάζουν:

Η Νάρτα δεν είναι οικόπεδο. Αγώνες για γη και ελευθερία.

Κανένας φράχτης ανάμεσα στις κοινωνίες και στους τόπους τους.

Από τη Βιόσα-Νάρτα μέχρι την Αθήνα-Πετρούπολη, οι αγώνες για τα κοινά είναι αγώνες για ελευθερία.

Ε.Κ.Χ. Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Download (PDF, 5.01MB)

Ένα σινιάλο αλληλεγγύης από τα Γιάννενα για την Κατάληψη του Βοτανικού Κήπου Πετρούπολης

Στις 24 Ιουλίου, το κράτος σε αγαστή συνεργασία με τον Δήμο Πετρούπολης επιτέθηκε στην κατάληψη-ελεύθερο κοινωνικό χώρο του Βοτανικού Κήπου που λειτουργούσε στην περιοχή εδώ και 14 χρόνια. Μέσα σε αυτά τα 14 χρόνια, ο Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης κατάφερε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για πραγματική κοινωνική συνεύρεση χωρίς διαμεσολαβήσεις, όντας ένας χώρος διαρκώς ανοιχτός και αντιεμπορευματικός, ένας χώρος που βάζει την αλληλεγγύη και την συνύπαρξη των ανθρώπων πάνω από τα κέρδη των λίγων κι εκλεκτών. Πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, θεατρικά εργαστήρια, αυτοοργανωμένα μαθήματα, προβολές ταινιών, συναυλίες και πολλές άλλες δραστηριότητες, πάντοτε χωρίς αντίτιμο, αυτή είναι η σφραγίδα του Βοτανικού Κήπου στην περιοχή.

Το Κράτος εμμονικά καταστέλλει κι εκκενώνει τις καταλήψεις,

επιδεικνύοντας την ωμή βία της καταστολής απέναντι σε κάθε τι ελεύθερο, δημόσιο και κοινωνικό. Κάθε τι ελεύθερα προσβάσιμο που οικειοποιείται η κοινωνία χωρίς χορηγούς και στρατηγικούς επενδυτές μπαίνει στο στόχαστρο της εξουσίας, γιατί η εξουσία δεν θέλει ελεύθερους ανθρώπους, ούτε δημόσιους χώρους που να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την αμφισβήτησή της. Προτιμάει σε συνθήκες ακραίας φτωχοποίησης, ενώ τα δάση καίγονται, οι υποδομές καταρρέουν και η ζωή παίρνει τον κατήφορο, να επιτεθεί σε κάθε τι που δεν μπορεί να ελέγξει. Προτιμάει έναν κόσμο παθητικό και παραδομένο στις ορέξεις της, εύκολα χειραγωγήσιμο και πειθήνιο. Οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και οι καταλήψεις από την άλλη, επιζητούν την ενεργή εμπλοκή του κόσμου, δημιουργούν άτομα ενεργητικά, ελεύθερα, αυτεξούσια και με κριτική αντίληψη.

Έτσι, λοιπόν, κι εμείς λέμε κατηγορηματικά ότι στεκόμαστε πάντοτε με την πλευρά των καταπιεσμένων και των ανθρώπων εκείνων που αντιστέκονται στην κρατική βαρβαρότητα. Η εμμονική προσκόλληση της εξουσίας στην καταστολή και τη βία, βρίσκει απέναντι έναν κόσμο με πείσμα για δημιουργία κι ελευθερία. Κάθε πόλη που στερείται τέτοιους χώρους ελευθερίας και αδιαμεσολάβητης δράσης όπως ο Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης, καταλήγει μία πόλη νεκρή, μονοδιάστατη και παραδομένη στα κέρδη των ιδιωτών και τον έλεγχο των μπάτσων.

Στέλνουμε την αλληλεγγύη μας στον ΕΚΧ Βοτανικό Κήπο και σε κάθε κατάληψη που απειλείται με εκκένωση από τους κρατικούς ταγούς. Θα μας βρίσκουν πάντοτε απέναντί τους, γιατί τη ζωή στα άδεια κτίρια την δίνει η πολυμορφία του δικού μας κόσμου, όχι το αποστεωμένο συνάφι τους.

Καλούμε σε μικροφωνική συγκέντρωση αλληλεγγύης την Τετάρτη 26 Ιουλίου στις 8μ.μ. έξω από την Αρχιτεκτονική Σχολή (Παπαζόγλειος)

- ΠΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΗ
- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Φωτογραφίες από την

χθεσινή μικροφωνική παρέμβαση αλληλεγγύης στην κατάληψη ΕΚΧ Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης, που εκκενώθηκε από το κράτος το πρωί της Δευτέρας 24 Ιουλίου.

ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ: ΤΟ ΤΥΡΙ ΚΑΙ Η ΦΑΚΑ ή αλλιώς Η ΙΚΑΝΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΣΥΝΘΗΚΗ

Όπως είχε αναφέρει στην ανακοίνωσή της η συνέλευση του ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης «Το τυρί είναι το Δημαρχείο στο Βοτανικό κήπο και η φάκα είναι η άλωση του άλσους Αγ. Δημητρίου, ο αποχαρακτηρισμός του και στη συνέχεια ο τεμαχισμός του».

Μία πολύ σύντομη αναδρομή στην πόλη μας, δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης πως πίσω από κάθε κίνηση καταστολής είναι η προσταγή της νεκρικής σιγής και της υποταγής. Ήταν το

2016 η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εκκένωσε 3 καταλήψεις στέγης στη Θεσσαλονίκη που φιλοξενούσαν οικογένειες προσφύγων και μεταναστών, ως απάντηση στο No Border Camp, μιας διοργάνωσης που πρότεινε δρόμους αυτοοργάνωσης, αμεσοδημοκρατίας και αγώνα για την καλυτέρευση της ζωής τους.

Μέχρι σήμερα με τις πρόσφατες εκκενώσεις καταλήψεων Terra Incognita, Βιολογικό, Mundo Nuevo από την κυβέρνηση της ΝΔ. Ενώ υπάρχουν και παλαιότερα παραδείγματα. Από τότε μέχρι σήμερα το κράτος επιβάλλει συνθήκες ασφυξίας σε κάθε τί συλλογικό και σε κάθε μορφής αμφισβήτησης. Το κτίριο του Βιολογικού «φυλάσσεται» από τις αστυνομικές δυνάμεις θυμίζοντας πως σε όσους αντιστέκονται τους περιμένει μία ευθεία βολή! Από την άλλη τα κτήρια της κατάληψης στέγης Λεωφ. Νίκης 39 και της Terra Incognita παραδίδονται στους εργολάβους, με το ΑΠΘ να παίρνει τη θέση του μεσίτη αλλά και του εγγυητή του σχεδίου εξευγενισμού μέσω της τουριστικοποίησης κάθε γειτονιάς.

Η περίπτωση του ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης

Ο ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης ενοχλούσε σε πολλά επίπεδα. Ενοχλούσε γιατί επί δεκατέσσερα (14) χρόνια αποτελούσε ένα ζωντανό παράδειγμα οργάνωσης της ζωής πέρα από τη προσταγή του κράτους και την επιβολή του κέδρους ως μονόδρομο, με την ανάταξη των ελευθεριών απέναντι στον ασφυκτικό κλοιό επιτήρησης και τις δομές ανισότητας. Θεατρικές παραστάσεις, μουσικά καφενεία, βιβλιοπαρουσιάσεις, πολιτικές εκδηλώσεις, δράσεις αλληλεγγύης, φεστιβάλ, δημόσιες παρεμβάσεις. Πράγματα που αποτελούν απειλή στο κυρίαρχο και έπρεπε να σιωπάσουν.

Ταυτόχρονα ενοχλούσε γιατί η ύπαρξή του απειλούσε κάθε απόπειρα άλωσης του άλσους Αγ. Δημητρίου. Και ας σταθούμε λίγο εδώ μιας και η εκκένωση της κατάληψης βοτανικού έγινε εν μέσω ανεξέλεγκτων πυρκαγιών. Και είναι οι συμβολισμοί μερικές φορές διαβολικοί. Η διαχείριση των δασών και του πρασίνου δεν έχει ξεφύγει από την ιδεολογία της ανάπτυξης όπως αυτή έχει αποτυπωθεί σε κάθε σχέδιο που αφορά τους φυσικούς πόρους και τα κοινωνικά αγαθά. Τα πάντα αποτελούν εμπόρευμα, τεμαχίζονται και παίρνουν ένα καρτελάκι με τιμή. Για μία ακόμη χρονιά οι φωτιές αναδεικνύουν το μοναδικό αφήγημα των επιτελαρχών του νεοφιλελευθερισμού: εκκένωση οικισμών, με ξύλο αν χρειαστεί, και απαγόρευση κυκλοφορίας. Δεν έχει γίνει καμία πρόβλεψη ενίσχυσης πυροσβεστικών σωμάτων με προσωπικό, οχήματα, μέτρα προστασίας· παρά μόνο σωμάτων ασφαλείας για τη διαχείριση

κρίσεων. Και ένα ξεροκόμματο, 534ευρώ αυτή τη φορά, για την απόσπαση της συναίνεσης στο έγκλημα. Γιατί όλα έχουν μία τιμή. Ας καίγονται ανενόχλητα όλα, μέχρι να τακτοποιηθούν οι χρήσεις γης (ανεμογεννήτριες, επιχειρηματικά πάρκα, τουριστική ανάπτυξη) και μετά ίσως εκπλαγούμε από το ζήλο για την προστασία του πρασίνου (δασικού, περιαστικού, αστικού).

Στην περίπτωση του βοτανικού κήπου λοιπόν ικανή συνθήκη για αυτό ήταν ο αποχαρακτηρισμός δασικής έκτασης και την υλοποίησε το περιβαλλοντοκτόνο σχέδιο του χατζηδάκη με τόση σαφήνεια (Άρθρο 132) που δεν αφήνει περιθώρια αμφισβήτησης. Αναγκαία συνθήκη όμως ήταν η καταστολή με την εκκένωση της κατάληψης βοτανικού ως ένας πυρήνας ευθείας αμφισβήτησης στο δόγμα της ανάπτυξης που απειλεί άμεσα τη ζωή. Και το ίδιο μοτίβο όλες οι επιθέσεις. Ικανή συνθήκη οι fast truck νομοθεσίες (περιβάλλον, παιδεία, εργασία), αναγκαία συνθήκη η καταστολή κάθε μορφής αντίστασης.

Η απάντησή μας

Σε αυτή την ολομέτωπη επίθεση η απάντησή μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι απλά αντανakλαστική διεκπεραιώνοντας την αλληλεγγύη. Αλλά βαθιά ανανεωτική με τη δημιουργία πυρήνων αντιεξουσιακής συνείδησης παντού.

– Πυρήνες σε κάθε γειτονιά, σχολείο, πανεπιστήμιο, χώρο δουλειάς

– Αντιεξουσίας ως δρόμο ισότητας, ελευθερίας και αξιοπρέπειας

– Συνείδησης ως συλλογικό έργο μιας αντιεξουσιαστικής παιδείας και ηθικής

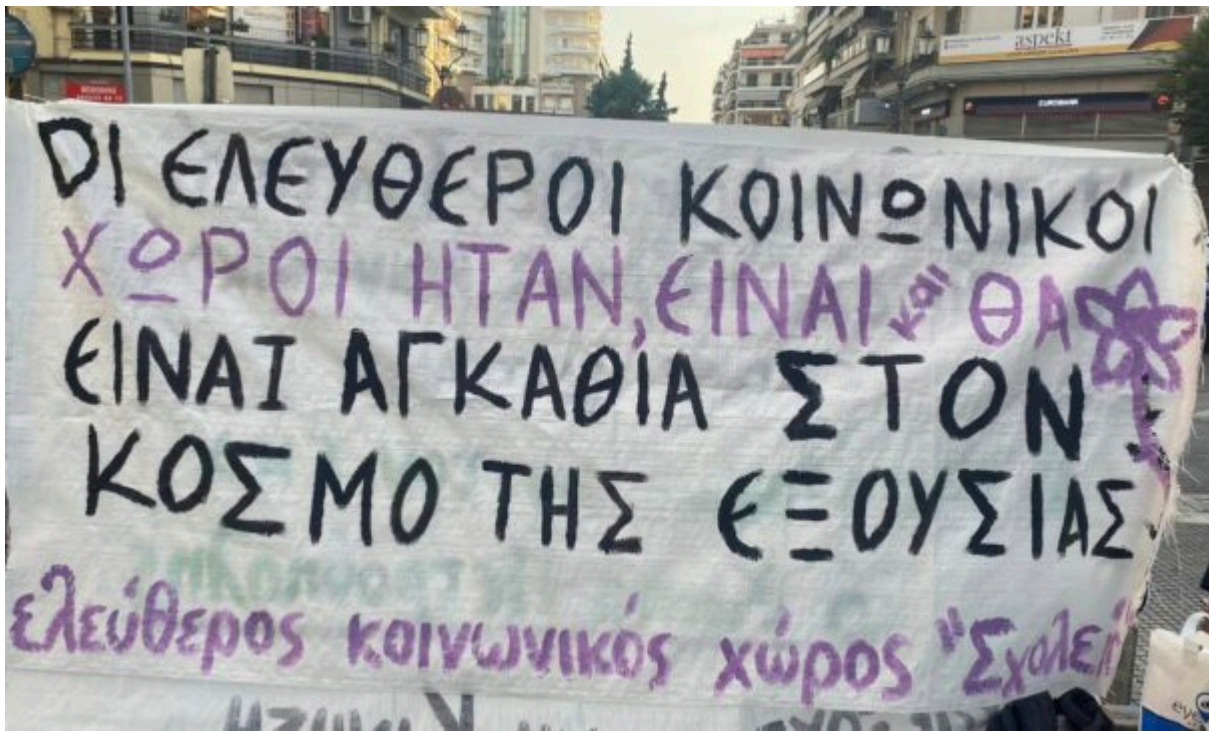
Απέναντι στην καταστολή θα απαντήσουμε και θα αντισταθούμε με όλες τις δυνάμεις για να υπερασπιστούμε στις δομές μας ως εδάφη ελευθερίας απέναντι στις συνθήκες ασφυξίας που επιβάλλονται.

Την ίδια στιγμή όμως θα σπείρουμε το σπόρο της αμφισβήτησης σε κάθε γωνιά και με κάθε τρόπο. Και θα συναντηθούν αυτές οι κινήσεις της κοινωνίας σε τροχιά σύγκρουσης απέναντι στην εξουσία.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ακολουθούν φωτογραφίες από την μικροφωνική παρέμβαση στο κέντρο της Θεσσαλονίκης

**ΕΔΩ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΙ ΚΑΘΕ ΤΙ
ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΕΚΧ
ΒΟΤΑΝΙΚΟ ΚΗΠΟ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ
[ΑΘΗΝΑ]

ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΧΩΡΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/
ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ
ΤΡΙΤΗ 25/07
19:00

Τσιμισκή με Ναυαρίνου

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ | ak_salonica@espiv.net

Δεκατέσσερα χρόνια τώρα η κατάληψη Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης αποτελεί έναν ζωντανό χώρο ανοιχτό προς την κοινωνία, ο οποίος μέσω της συλλογικοποίησης και της αυτοοργάνωσης παράγει μεγάλο κοινωνικό έργο δημιουργώντας μια μεγάλη ανάσα ελευθερίας στον γενικευμένο ζόφο της πόλης.

Δεκατέσσερα χρόνια τώρα αποτελεί έναν χώρο συνάντησης από και για την κοινωνία, που προτάσσει την αλληλεγγύη, την αξιοπρέπεια και την αντίσταση. Σήμερα το πρωί(24/07) οι κρατικές αρχές και η εξουσία εκκένωσαν τον Βοτανικό Κήπο Πετρούπολης, δείχνοντας για μια ακόμη φορά τον προκλητικό τρόπο λειτουργίας του κράτους και των ιδιωτών, οι οποίοι θεωρούν πως οι αυτόοργανωμένοι και δημόσιοι χώροι αποτελούν δημόσια απειλή για τα ιδιωτικά τους συμφέροντα και τα προσωπικά τους σχέδια.

Την ώρα που η χώρα καίγεται, το κράτος επιλέγει να καταστείλει καθετί ελεύθερο δημόσιο και κοινωνικό, ως μια ακόμη προσπάθεια εντατικοποίησης των ζώων μας και εξευγενισμού της κοινωνίας. Η λυσσαλέα επίθεση του κράτους στους ελεύθερους κοινωνικούς χώρους και τις καταλήψεις στοχεύει στην καταστολή κάθε τι συλλογικού, δημιουργικού και ζωντανού, κάθε τι δηλαδή που διαφέρει από το κυρίαρχο φαντασιακό μίας πόλης-πρότυπο στην οποία κυριαρχεί η εμπορευματοποίηση και η ιδιώτευση της ψυχαγωγίας, της διασκέδασης και άλλων πτυχών της καθημερινής ζωής.

Αυτήν την στιγμή οι προσταγές του κράτους είναι να μείνουμε μέσα στα σπίτια μας απαγορεύοντας την πρόσβαση σε πάρκα και το μόνο σχέδιο που υπάρχει είναι η εκκένωση με αποτέλεσμα

χιλιάδες καμένα στρέμματα σπιτιών, δασών και ζώων. Μπροστά στην συρρίκνωση του δημοσίου χώρου, στην καταστολή, στον εξευγενισμό του κέντρου, στην τουριστικοποίηση και στην εξαθλίωση των ζώων μας εμείς απαντάμε συλλογικά: η πόλη φαντάζει ζωντανή μόνο με ελεύθερους κοινωνικούς χώρους σε κάθε γειτονιά και συλλογικοποίηση των αναγκών μας.

Να επανοικειοποιηθούμε ξανά τους δημόσιους χώρους και να δημιουργούμε μέρη που αποτελούν σημεία αντίστασης, ζύμωσης και ελεύθερης έκφρασης. Να γκρεμίσουμε το όνειρο του κράτους και του κάθε ιδιώτη που θέλει να τσιμεντώσει τα πάρκα και να κλειδώσει τις πλατείες.

Η κατάληψη του βοτανικού κήπου είναι η πρόταση της κοινωνίας απέναντι στην εξουσία και τον θεό του κέρδους που θέλει ανθρώπους σιωπηλούς και υπάκουους στην καπιταλιστική λαίλαπα. Η εκκένωση της εν μέσω πυρκαγιών κάνει το μήνυμα ξεκάθαρο: Τα δάση είτε θα καίγονται είτε θα επενδύονται.

Κάλεσμα σε Μικροφωνική/Συγκέντρωση ως ένδειξη αλληλεγγύης στον ΕΚΧ Βοτανικό Κήπο Πετρούπολης:

Τρίτη 25/07, Τσιμισκή με Ναυαρίνου στις 19.00

- ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ Ε.Κ.Χ. ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ
- ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΗ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης/Ελεύθερος Κοινωνικός Χωρος *Respiro di Libertà*

Αντιφασιστική Πορεία (Ε.Κ.Χ Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης)

Παρά τη φιλολογία του κομματικού και κρατικού «αντιφασισμού» περί νομιμότητας ή μη των φασιστικών ναζιστικών μορφωμάτων, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και οι καταλήψεις είναι αυτοί που στοχοποιούνται από τις φασιστικές ομάδες, όπως αυτό συνέβαινε

ανέκαθεν.

Στις 19/4 ώρα περίπου 21.00 ο ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης δέχθηκε οργανωμένη επίθεση 10 θρασύδειλων χρυσαυγιτών, οι οποίοι εισέβαλαν με καλυμμένα πρόσωπα, μέχρι το προθάλαμο του χώρου, βρίζοντας χυδαία τις 2 κοπέλες που βρέθηκαν μπροστά τους, χαιρέτησαν ναζιστικά, ζωγράφισαν βιαστικά σβάστικες στην είσοδο, πέταξαν ένα δυναμιτάκι – γουρούνα και τράπηκαν σε φυγή. Στο χώρο της κατάληψης βρίσκονταν οι ομάδες του χορού και του θεάτρου, οι οποίες αντέδρασαν άμεσα, ειδοποιώντας συντρόφους του χώρου και αντιφασίστες. Εντός ολίγων λεπτών, μεγάλος αριθμός αλληλέγγυου κόσμου δραστηριοποιήθηκε πραγματοποιώντας περιπολίες στην ευρύτερη περιοχή.

Ενέργεια σαν κι αυτή, είναι απόρροια ενός συστήματος που παράγει και αναπαράγει αξίες κι έννοιες που υποθάλπουν την ξενοφοβία, τον ρατσισμό και τον ναζισμό. Η ιδιώτευση, ο ατομικισμός και η παραίτηση από το συλλογικό βίωμα που προωθεί ο καπιταλισμός, η βία και η μισαλλοδοξία που υποδαυλίζουν οι κρατικοί φορείς και τα ΜΜΕ είναι απαραίτητα συστατικά για να ανθίσει ο φασισμός.

Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 20/4, πραγματοποιήθηκε συνέλευση στο Βοτανικό Κήπο παρουσία μελών του Βοτανικού και δεκάδων αλληλέγγυων αντιφασιστών, οι οποίοι διεξήγαγαν αντιφασιστική μοτοπορεία-περιπολία στα δυτικά προάστια (Ίλιον, Πετρούπολη, Περιστερί, κ.κλπ.). Στην συνέλευση αυτή αποφασίστηκε ΠΟΡΕΙΑ το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00 και η εντατικοποίηση άλλων αντιφασιστικών δράσεων.

Ο φασισμός αποτελεί την ανώτερη μορφή του κρατισμού και της εξουσίας, τσακίζεται στους δρόμους και τους δημόσιους χώρους.

ΚΑΛΟΥΜΕ σε αντιφασιστική πορεία στη στρογγυλή πλατεία της Πετρούπολης, το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00.

Ούτε στην Πετρούπολη, ούτε πουθενά τσακίζουμε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά.

Ε.Κ.Χ. Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Παρά τη φιλολογία του κομματικού και κρατικού «αντιφασισμού» περί νομιμότητας ή μη των φασιστικών ναζιστικών μορφωμάτων, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι και οι καταλήψεις είναι αυτοί που στοχοποιούνται από τις φασιστικές ομάδες, όπως αυτό συνέβαινε ανέκαθεν.

Στις 19/4 ώρα περίπου 21.00 ο ΕΚΧ Βοτανικός κήπος Πετρούπολης δέχθηκε οργανωμένη επίθεση 10 θρασύδειλων χρυσαυγιτών, οι οποίοι εισέβαλαν με καλυμμένα πρόσωπα, μέχρι το προθάλαμο του

χώρου, βρίζοντας χυδαία τις 2 κοπέλες που βρέθηκαν μπροστά τους, χαιρέτησαν ναζιστικά, ζωγράφισαν βιαστικά σβάστικες στην είσοδο, πέταξαν ένα δυναμιτάκι – γουρούνα και τράπηκαν σε φυγή. Στο χώρο της κατάληψης βρίσκονταν οι ομάδες του χορού και του θεάτρου, οι οποίες αντέδρασαν άμεσα, ειδοποιώντας συντρόφους του χώρου και αντιφασίστες. Εντός ολίγων λεπτών, μεγάλος αριθμός αλληλέγγυου κόσμου δραστηριοποιήθηκε πραγματοποιώντας περιπολίες στην ευρύτερη περιοχή.

Ενέργεια σαν κι αυτή, είναι απόρροια ενός συστήματος που παράγει και αναπαράγει αξίες κι έννοιες που υποθάλπουν την ξενοφοβία, τον ρατσισμό και τον ναζισμό. Η ιδιώτευση, ο ατομικισμός και η παραίτηση από το συλλογικό βίωμα που προωθεί ο καπιταλισμός, η βία και η μισαλλοδοξία που υποδαυλίζουν οι κρατικοί φορείς και τα ΜΜΕ είναι απαραίτητα συστατικά για να ανθίσει ο φασισμός.

Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 20/4, πραγματοποιήθηκε συνέλευση στο Βοτανικό Κήπο παρουσία μελών του Βοτανικού και δεκάδων αλληλέγγυων αντιφασιστών, οι οποίοι διεξήγαγαν αντιφασιστική μοτοπορεία-περιπολία στα δυτικά προάστια (Ίλιον, Πετρούπολη, Περιστερί, κ.κλπ.). Στην συνέλευση αυτή αποφασίστηκε ΠΟΡΕΙΑ το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00 και η εντατικοποίηση άλλων αντιφασιστικών δράσεων.

Ο φασισμός αποτελεί την ανώτερη μορφή του κρατισμού και της εξουσίας, τσακίζεται στους δρόμους και τους δημόσιους χώρους.

- **ΚΑΛΟΥΜΕ σε αντιφασιστική πορεία στη στρογγυλή πλατεία της Πετρούπολης, το Σάββατο 22/4, ώρα 12.00.**
- **Ούτε στην Πετρούπολη, ούτε πουθενά τσακίζουμε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά.**

Ε.Κ.Χ. Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Φωτογραφίες από την Ανηφασιστική Πορεία

